

Денѣ злато нощѣ сребро; дѣнѣ го заобикалятъ вси-
чки нощѣ го оставятъ самичко.

Двѣ котки и двѣ мишки, като настѣпишъ коткитѣ
мишкитѣ исцъртватъ.

Два дерекия кѣща държатъ.

Дрипава циганка, да ѝ обърнешъ дрипитѣ да ѝ иза-
дешъ сладкото.

Дълго съмъ вѣже не съмъ, зелено съмъ гущеръ не
съмъ, некте имамъ котка не съмъ.

130 Двѣ черни малачета едното се глади, другото се рунти.
Дордѣ ми сѣ малки дѣтцата, все си за тѣхъ купѣжъ,
да не ги вода одави, или пакъ куршимъ одари,
или пакъ огънь опари. Пакъ като умрѣтъ и за-
снѣтъ, виждѣ ме тогасъ ти мене, какъ ще се за-
радвамъ засмѣжъ.

Два брата два прѣста ги дѣлѣтъ, единъ за други
милѣжтъ; изедно лѣгатъ изъ едно ставатъ, и изъ
пѣтя изъ едно върветъ. Ако ги имашъ блазѣ ти,
ако ги нѣмашъ тѣжко ти.

Двѣ желти котки сѣ кананови опашки.

Дълтѣгъ, дълтѣгъ, дългоранъ, призѣ сребрата прико-
ванъ, да се издигне, Бога ще стигне.

Дълтѣгъ, биволъ сѣ осемъ крака.

Двама брата, едина се съблача, другия се облача.

Двама човѣци, едина умрѣлъ другия закланъ; умрѣ-
лия дума на заклания: дордѣ съмъ азъ живъ да
те не е грижа.

Дълга дърма сѣнка нѣма.

Дрѣнъ драсни, коза врѣсени, самъ си Господъ конъ
препуснѣ.

140 Двѣ циганки се биѣтъ сѣ четире кола.

Дълтѣгъ, тѣнѣкъ тудуранъ, прѣзъ сребдѣ тука тамъ
прикованъ, не е Тодуръ ни Драганъ, най е Петко
Калпуншка. Отъ него свѣта пѣшка. Азъ го казахъ
ти го чу, да те чуѣ рѣчи го.

